

บทความแปล

ประวัติศาสตร์ของความไม่เท่าเทียมเชิงวิพากษ์
ของ โจน ดับเบิลยู สก็อตต์ (Joan W. Scott)
การเปิดเผยบรรทัดฐานที่เป็นโครงสร้างโดยนัย
และการท้าทายหมวดหมู่ของความแตกต่าง

Joan W. Scott's Critical History of Inequality
Revealing Implicit Structuring Norms
and Challenging Categories of Difference

ต้นฉบับบทความตีพิมพ์ใน The Institute Letter Summer เมื่อปี ค.ศ. 2014
เขียนโดย ไคลด์ พลมอซิลล์ (Clyde Plumauzille)
ถอดความโดย ไพบุลย์ เสงสุวรรณ

จากเว็บไซต์ IAS Institute for Advanced Study เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2565
<https://www.ias.edu/ideas/2014/plumauzille-scott>

Randall Hagadorn

ศาสตราจารย์โจน สก็อตต์ ณ การสัมมนาของสำนักสังคมศาสตร์ในปี ค.ศ. 1997
เรื่อง “25 ปี: สังคมศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม”

“การวิจารณ์จะเป็นศิลปะของการไม่ตกเป็นเหยื่อล่อโดยสมัครใจ”¹ คำจารึกในบทความ “การเขียนประวัติศาสตร์ในฐานะการวิจารณ์”² ของเธอ คำกล่าวจาก มิเชล ฟูโก้ (Michel Foucault) นี้เป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจการเดินทางทางญาณวิทยาของโจน ดับเบิลยู สก็อตต์ นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณ สก็อตต์แห่งสถาบันเพื่อการศึกษาขั้นสูงในพรินซ์ตัน เป็นผู้ประพันธ์ผลงานมากมายเกี่ยวกับเพศภาวะสตรีนิยม และความเป็นพลเมือง เธอเป็นนักวิชาการที่มีพลวัตและพลังพร้อมสมบูรณ์ เธอเปลี่ยนจากการศึกษาประวัติศาสตร์สังคมไปสู่การศึกษาประวัติศาสตร์ของผู้หญิง และจากนั้นในทศวรรษ 1980 เธอได้ศึกษาประวัติศาสตร์ของเพศภาวะ และกลายเป็นหนึ่งในนักทฤษฎีกลุ่มแรก ๆ ในสาขานี้ ด้วยการเปลี่ยนการมุ่งเน้นด้านประวัติศาสตร์แต่ละครั้งของเธอ สก็อตต์ ได้ค้นพบวัตถุที่จำเป็นต่อการเติมพลังความคิดเชิงวิพากษ์ของเธอและฉายแสงไปที่จุดบอดของระบบสังคม ตั้งแต่ช่วงการปฏิวัติฝรั่งเศสจนถึงยุคปัจจุบัน ด้วยการมองหาความย้อนแย้งในประวัติศาสตร์อยู่เสมอ เธอใช้เวลาตลอดอาชีพการงานของเธอในการต่อสู้กับกระบวนการทำให้ความแตกต่างเป็นธรรมชาติและความไม่เท่าเทียมต่าง ๆ ที่มาจากความขัดกันเหล่านี้

ในฐานะนักประวัติศาสตร์และสตรีนิยมเชิงวิพากษ์ เธอได้เรียกร้องให้แนวคิดที่ใช้ในทางสังคมศาสตร์ยังคงเป็นหมวดหมู่ของการแทรกแซงเชิงวิพากษ์ภายในการถกเถียงทางวิชาการและทางการเมือง นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไม จากบทความเรื่อง “เพศภาวะ: หมวดหมู่ที่เป็นประโยชน์ของการวิเคราะห์” ของเธอที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1986 ไปจนถึงหนังสือเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์ของเพศภาวะ (De l'utilité du genre) ของเธอที่ตีพิมพ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ในฝรั่งเศสเมื่อปี ค.ศ. 2012 ซึ่ง สก็อตต์ ยังคงให้ความสำคัญกับประเด็นทางการเมือง สังคม และแม้กระทั่งปัญหาในจินตนาการที่สามารถเข้าใจได้ ผ่านแนวคิดเรื่องความแตกต่างทางเพศเท่านั้น³ ด้วยเหตุนี้ เธอจึงมุ่งเน้นไปที่ลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐฝรั่งเศส ทำให้เป็นสาขาที่เธอชอบทำการวิจัย และมักจะข่งน้ำหนักในการอภิปรายสาธารณะเกี่ยวกับความย้อนแย้งดังกล่าว กระบวนการเมืองของประเด็นทางเพศในฝรั่งเศสในช่วงทศวรรษที่ 1990 และการถกเถียงเกี่ยวกับความเท่าเทียมกัน (parité) หนึ่งส่วนในพื้นที่ค้ำเรือ้น และการสวมผ้าคลุมศีรษะแบบอิสลาม ทำให้เธอสามารถสะท้อนและอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิรูปของสัญญาสาธารณรัฐโดยการใช้ตัวอย่างในชีวิตจริง

ตอนนี้ “ทฤษฎีเพศภาวะ” ตกอยู่ภายใต้การโจมตีในฝรั่งเศส โดยถูกวิพากษ์จากนักวิจารณ์ว่าเป็นอุดมการณ์ที่ทำลายระเบียบธรรมชาติและทำให้เสียสมดุลทางการเมืองและสังคม ดูเหมือนว่าจะเหมาะสมหากว่าไม่ร้ายแรงที่เราจะมอยย้อนกลับไปในอดีต

เปลี่ยนแปลงความคิดของนักประวัติศาสตร์ที่มีส่วนอย่างมากในการแนะนำโน้ตค้นคว้าด้วย
เพศภาวะในสาขาประวัติศาสตร์นิพนธ์

“ด้วยความไฝ่ฝันที่จะเป็นคลีโอ เราจึงกลายเป็นเวอร์ชั่นที่ลึกลับของเธอ”⁴

คำจำกัดความของอัตลักษณ์เป็นหัวข้อทั่วไปในโครงการวิชาการมากมายของ สก็อตต์ แต่แท้จริงแล้ว วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับองค์กรทางสังคมและการเมืองของช่างทำแก้วใน เมืองการ์โมซ์ (Carmaux) (ทางตอนใต้ของฝรั่งเศส) ในปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งทำให้เธอได้รับ ปริญญาดุซงกีบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน-เมดิสัน ในปี ค.ศ. 1969 ด้วยความ หลงใหลในการนัดหยุดงานที่ยาวนาน ซึ่งช่างทำแก้วเหล่านี้จัดขึ้นในปี ค.ศ. 1895 เธอจึงยึด เหตุการณ์นี้เพื่อวิเคราะห์กระบวนการที่กลุ่มทางสังคมนี้ได้รับจิตสำนึกของชนชั้นและแสดงตน ทางการเมือง⁵ จากการนัดหยุดงานภายในประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมที่กว้างขึ้น เธอชี้ให้เห็นว่าการรวมตัวเป็นสหภาพและการระดมพลของช่างทำแก้วนั้นเกิดขึ้นเป็นครั้ง เป็นคราวและจำกัดพื้นฐานเป็นปฏิกริยาต่อกระบวนการกลไกของการค้าของพวกเขา จาก มโนทัศน์ประวัติศาสตร์สังคมนิยมที่เสนอโดย อี พี ธอมป์สัน (E. P. Thompson) และ อิริค ฮอบส์บอว์ม (Eric Hobsbawm) นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษ ผู้ซึ่งพยายามทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างและประสบการณ์ของชนชั้นแรงงาน สก็อตต์ ตั้งข้อสังเกตว่าทั้งการกระทำ การทางการเมืองของคนงานหรือสำนักทางชนชั้นของพวกเขาไม่ก่อให้เกิดสิ่งที่มีอยู่แล้วทาง ธรรมชาติและโดยอัตโนมัติ: พวกเขาเป็น “ผลผลิตของการต่อสู้และการโต้แย้ง”⁶ สำหรับ สก็อตต์ แนวคิดเรื่องการต่อสู้และการโต้แย้งป้องกันแนวทางที่กำหนดขึ้นเองและเชิงแก่น สารนิยม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีการชื่นชมความซับซ้อนของอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและส่วนรวม ในประวัติศาสตร์ของชนชั้นแรงงาน จุดยืนของสก็อตต์ในสนามของประวัติศาสตร์สังคมนิยม การท้าทายอย่างถาวรต่อรากฐานและประเพณีของมัน จากการวิจัยครั้งแรกของเธอ สก็อตต์ ได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความแน่นอนของประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นปฏิบัติการที่เธอจะนิยามใน ภายหลังว่าเป็นการต่อสู้อย่างถาวรที่ซับซ้อนเกี่ยวกับความรู้ดั้งเดิมและการใช้เป็นประจำของมัน ความท้าทายต่อจุดบอดของญาณวิทยาทางประวัติศาสตร์นี้ สะท้อนให้เห็นในการมีส่วนร่วม อย่างแข็งขันของสก็อตต์ ในสตรีนิยมเชิงวิชาการของอเมริกัน ในช่วงเวลาที่สตรีนิยมเชิง วิชาการกำลังแพร่หลายสู่นักมหาวิทยาลัย เธอค้นพบศักยภาพที่สร้างสรรค์อย่างไม่เคยมี มาก่อน สำหรับการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ในประเด็นทางการเมืองของญาณวิทยาสตรีนิยม ในปี ค.ศ. 1975 ขณะดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยนอร์ธแคโรไลนา

ที่แพปเพิลฮิลล์ สก็อตต์และเพื่อนร่วมงานของเธอ หลุยส์ ทิลลี่ (Louise Tilly) ต่อสู้กับประเด็นที่ถูกกล่เลยมานานในประวัติศาสตร์ของชนชั้นแรงงาน นั่นก็คือแรงงานสตรี ในช่วงเวลานั้น แผนกสตรีศึกษาแห่งแรกได้ถูกจัดตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกา และทั้งคู่เป็นสมาชิกของนักวิชาการสตรีรุ่นที่พยายามตอบการเรียกร้องของขบวนการสตรีนิยมอเมริกัน โดยแสวงหาการสิ้นสุดภาวะการล่องหนและกระบวนการชายขอบของผู้หญิงบนเวทีทางประวัติศาสตร์จากการศึกษาเรื่องแรงงานค่าจ้างของผู้หญิง สก็อตต์และทิลลี่ ไม่เพียงตั้งใจที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงทำงานมาโดยตลอด แต่พวกเขาสนับสนุนข้อเรียกร้องของพวกเขาที่คำนึงถึงมิติที่ไม่สมมาตรและมิติทางเพศภาวะของตลาดแรงงานเช่นกัน

“ประวัติศาสตร์สตรีนิยมไม่เคยได้รับการคำนึงถึงการบันทึกประสบการณ์ของผู้หญิงในอดีตเป็นเบื้องต้น แม้ว่านั่นจะเป็นวิธีการที่มองเห็นได้ชัดเจนที่สุดในการที่เราทำตามวัตถุประสงค์ของเรา” สก็อตต์เตือนเรา “ประเด็นของการมองไปยังอดีตคือการทำให้ปัจจุบันไม่มั่นคง เพื่อท้าทายสถาบันปิตาธิปไตยและวิถีคิดที่สร้างความชอบธรรมในตัวเองว่าเป็นธรรมชาติ”⁷ ผู้หญิง งาน และครอบครัว ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1978 ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติและสังคมของเมืองสามเมืองที่แตกต่างกันทางเศรษฐกิจในฝรั่งเศสและอังกฤษเมื่อเวลาผ่านไป ผู้เขียนต่างนำเสนอประวัติศาสตร์ของแรงงานหญิงในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระบวนการอุตสาหกรรม การตรวจสอบการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างปริมาณผลทางเศรษฐกิจและปริมาณผลครอบครัวทำให้พวกเขาเข้าใจถึงปัญหาสำคัญของสตรีนิยม แม้ว่าจะมีการเข้าถึงแรงงานรับจ้างที่เพิ่งค้นพบใหม่ แต่ผู้หญิงยังคงอยู่ในตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมที่ด้อยกว่าเนื่องจากการแบ่งงานกันทำตามเพศ ผู้เขียนได้ให้ความสนใจอย่างใกล้ชิดกับแง่มุมต่าง ๆ ของคนงานหญิงที่เป็นทั้งภรรยา แม่ และเสาหลักของชีวิตครอบครัวในเวลาเดียวกัน อัตลักษณ์ที่ซ้อนทับกันเหล่านี้ ซึ่งรวมเข้ากับกระบวนการตัวตนของผู้หญิงกับหน่วยครอบครัว อธิบายได้ว่าทำไมปฏิบัติการทางเศรษฐกิจของพวกเขาก็จึงถูกทำให้ด้อยกว่าในความจำเป็นของครอบครัวด้วย

สก็อตต์รู้สึกว่าเขาได้ถึงจุดอับจนเมื่อทำงานโครงการนี้เสร็จ การมุ่งเน้นไปที่เศรษฐศาสตร์และพลวัตของครอบครัวดูเหมือนจะจำกัดเกินกว่าจะเข้าใจความคงอยู่ทางประวัติศาสตร์ของความไม่เท่าเทียมกันของชาย-หญิง และยิ่งไปกว่านั้นเพื่อทำความเข้าใจถึงการเน้นย้ำถึงความแตกต่างทางธรรมชาติ ชีวภาพ และวัฒนธรรมของเพศ เธอคิดว่าอนาคตของประวัติศาสตร์สตรีอยู่ในวิธีการทางประวัติศาสตร์แบบใหม่ที่สามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้ดีขึ้น เธอแสดงความคิดเหล่านี้อย่างชัดเจนในการประชุมประจำปีของสมาคมประวัติศาสตร์อเมริกัน ในปี ค.ศ. 1980 ซึ่งเธอได้นำเสนอการประเมินเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับ

ประวัติศาสตร์ของผู้หญิงในสหรัฐอเมริกา เธอแย้งว่าประวัติศาสตร์ของผู้หญิงไม่ได้ตระหนักถึงความทะเยอทะยานที่จะเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการของประวัติศาสตร์โดยให้ความสนใจกับผู้หญิง การตรวจสอบตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมของผู้หญิงในฐานะที่ทำหน้าที่ของเศรษฐศาสตร์หรือของอุดมการณ์ ผลิตเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ที่ไม่น่าแปลกใจ ซึ่งการกีดกันผู้หญิงกลายเป็นผลผลิตโดยอัตโนมัติของระบบทุนนิยมและ/หรือปิตาธิปไตย ทว่า สก็อตต์ยืนยันว่า สิ่งที่ต้องการคือความรู้ลึกที่กว้างขึ้นว่าความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับความแตกต่างตามธรรมชาติของเพศถูกนำมาใช้ และปรับความสัมพันธ์ของอำนาจอย่างไร

สก็อตต์ปรับตัวเข้ากับโดยเฉพาะเสียงวิจารณ์ที่เสนอบทวิเคราะห์ที่เกินขีดจำกัดทางมนทัศน์ว่าด้วยหมวดหมู่ “ผู้หญิง” หัวหน้ากลุ่มเหล่านี้ ได้แก่ นักมานุษยวิทยาและนักเคลื่อนไหว แกรี รูบิน (Gayle Rubin) และนักประวัติศาสตร์ นาทาลี ซีมอน เดวิส (Natalie Zemon Davis)^๑ ในบทความที่ก้าวล้ำของเธอเรื่อง “การค้าในผู้หญิง: หมายเหตุเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมืองเรื่องเพศ” ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1975 รูบินพยายามที่จะร้อยอณโคจรสร้างความเป็นธรรมชาติของเพศวิถึร์กต่างเพศที่เห็นชัดเจน ในทางกลับกัน เดวิสเสนอการศึกษาเชิงสัมพันธ์ของเพศและอัตลักษณ์ทางเพศที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในวารสาร Feminist Studies ฉบับปี ค.ศ. 1976 ในขณะที่ความท้าทายของการคิดรวบยอดของแนวคิดเรื่องเพศภาวะกำลังถูกสะกดออกมาแล้ว แต่สก็อตต์ยังขาดเครื่องมือทางทฤษฎีที่จะช่วยให้เธอสามารถท้าทายกรอบแนวคิดดั้งเดิมของการวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์ได้

“เพศภาวะ: หมวดหมู่ที่เป็นประโยชน์ของการวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์”

ความก้าวหน้าทางญาณวิทยาเกิดขึ้นหลังจากนั้นไม่นาน เมื่อสก็อตต์ ซึ่งปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยบราวน์ เข้าร่วมกลุ่มอ่านหนังสือกับนักวิชาการวรรณกรรมสตรีนิยม ผู้ซึ่งใช้เครื่องมือของลัทธิหลังโครงสร้างนิยม การมาถึงของทฤษฎีฝรั่งเศส—เดอลูซ (Deleuze), เดอร์ริดา (Derrida) และฟูโก้ —ในมหาวิทยาลัยอเมริกัน ทำให้สก็อตต์ได้เปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวิทยาของมันอย่างสิ้นเชิง ตลอดจนวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงการทลายสติสัมปชัญญะที่เธอได้เรียกร้องในการประชุมประจำปีของสมาคมประวัติศาสตร์อเมริกันในปี 1980 ด้วยการเรียกหาหมวดหมู่ที่ “ชัดเจน” ของข้อถกเถียงทางประวัติศาสตร์และการเมืองไปสู่คำถาม นักปรัชญาเหล่านี้พยายามให้ความกระจ่างเกี่ยวกับระบบกฎเกณฑ์ที่พวกเขายึดถือ^๑ สำหรับสก็อตต์ งานของพวกเขาถือเป็นการเชื่อเชิญให้เป็นประวัติศาสตร์ในทุกหมวดหมู่ จากมุมมองของเธอ มันไม่ใช่แค่คำถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์

สถานที่ของผู้หญิงและผู้ชายในประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นกรรือถอนโครงสร้างหมวดหมู่ของ “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” ซึ่งจัดโครงสร้างสังคมในระบบคู่ตรงข้ามและไม่เท่าเทียมกัน นับจากนั้นเป็นต้นมา มีความเป็นไปได้ที่จะคิดถึงการครอบงำด้วยวิธีอื่น ๆ แทนที่จะผ่านโครงสร้างเชิงวัตถุ เช่น งานหรือครอบครัว ซึ่งจัดระเบียบการครอบงำและผลิตซ้ำ

เรื่อง “‘คนงาน! คำไม่สุภาพ, โสโครก...’: แรงงานหญิงในวาทกรรมของเศรษฐศาสตร์การเมืองฝรั่งเศส, 1840–1860” ของสก๊อตต์ บทหนึ่งในหนังสือของเธอ เพศภาวะและการเมืองของประวัติศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1988 เป็นผลลัพธ์สุดท้ายของการเปลี่ยนไปสู่การเน้นการเน้นการวิเคราะห์โครงสร้างเชิงวาทกรรม¹⁰ ในนั้น เธอได้ตรวจสอบว่าในศตวรรษที่ 19 การทำให้สตรีเป็นแก่นสารนิยมทำหน้าที่ที่ถูกมองว่าเรื่องภายในบ้าน และการเป็นแม่โดยธรรมชาติ และการติตราของหญิงสาวโสโครกและทำงาน ซึ่งเปี่ยมเบนไปจากตัวแบบส่วนตัวและการแต่งงานนี้ มีส่วนทำให้เกิดสถานะล่องหนและความด้อยของผู้หญิงในตลาดแรงงาน ดังนั้น วิชาการใหม่ของสก๊อตต์จึงเริ่มต้นขึ้นเมื่องานของเธอกับทิลลีหยุดลง คำถามเกี่ยวกับการประกอบสร้างความสัมพันธ์ทางเพศภาวะและหมวดหมู่ของความเป็นหญิงและความเป็นชายนั้น ถูกกล่าวถึงใหม่ในแง่ของการประกอบสร้างเชิงวาทกรรม อดีตผู้ทำงานร่วมกันของเธอวิจารณ์วิธีวิทยาการประกอบสร้างนิยมนี้นว่าเป็นเรื่อง “วรรณกรรมและปรัชญา” ซึ่งเกินขอบเขตของระเบียบวินัยของประวัติศาสตร์ และท้ายที่สุดก็ละทิ้งความสัมพันธ์ทางชนชั้นเพื่อที่จะระบุทุกอย่างเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศภาวะเพียงอย่างเดียว¹¹

มน็อตส์หลักของ “องค์กรสตรีนิยมเพื่อไม่ทำให้เพศเป็นธรรมชาติ”¹² เพศภาวะเข้าสู่พจนานุกรมของนักสังคมศาสตร์ในโลกภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรกในทศวรรษ 1970 ด้วยการตีพิมพ์หนังสือ เพศ, เพศภาวะ และสังคม โดย แอนน์ โอคเลย์ (Ann Oakley) นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ¹³ เธอเป็นหนึ่งในนักวิชาการกลุ่มแรกที่แยกความแตกต่างระหว่างเพศทางชีวภาพและเพศภาวะทางสังคมวัฒนธรรม เพศภาวะถูกนิยามให้เป็นสิ่งสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ในบทความสำคัญของเธอในปี ค.ศ. 1986 เรื่อง “เพศภาวะ: หมวดหมู่ที่เป็นประโยชน์ของการวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์” สก๊อตต์รวมคำนิยามนี้ไว้ในทฤษฎีของการครอบงำที่ใหญ่ขึ้น¹⁴ เธอเน้นย้ำถึงวิวัฒนาการ การสร้างคุณูปการ และข้อจำกัดของมน็อตส์ ด้วยการจัดตั้งวงศาวิพากษ์ของปฏิบัติการทางเพศภาวะในมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เมื่อสังเกตเห็นความล้มเหลวของทฤษฎีที่มีอยู่เพื่ออธิบายความคงอยู่ของความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย เธอเสนอความคิดรวบยอดใหม่ของคำที่ตั้งอยู่ ณ ทางแยกของมนุษยศาสตร์สตรีนิยมและทฤษฎีหลังโครงสร้างนิยม ดังนั้น เพศภาวะจึงไม่

เพียงเป็น “องค์ประกอบที่ก่อตัวขึ้นของความสัมพันธ์ทางสังคมตามการรับรู้ความแตกต่างระหว่างเพศ” เท่านั้น แต่ยังเป็น “แนวทางหลักในการบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ของอำนาจ” ซึ่งเป็นสนามของบรรทัดฐานและปฏิบัติการที่อำนาจนั้นถูกปะทะประสานภายในหรือผ่านไป¹⁵ ดังนั้น คำจำกัดความสองส่วนของสก็อตต์ จึงเสนอทางเลือกให้กับการวิเคราะห์ทางสังคมวิทยาของความสัมพันธ์ทางสังคมทางเพศ ซึ่งแม้ว่าจะให้ความเป็นไปได้ที่จะตรวจสอบโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ แต่ก็ไม่ได้ตั้งคำถามถึงความคิดรวบยอดของความแตกต่างนั้น

สก็อตต์สำรวจลู่ทางที่เดนิส ไรลีย์ (Denise Riley) เปิดไว้ให้แล้ว ในหนังสือของเธอเรื่อง “นั่นชื่อฉันหรือ?” ในปี ค.ศ. 1988 ซึ่งโดยการจัดหมวดหมู่ การแปรผันในความหมายตามหมวดหมู่ของ “ผู้หญิง” ตลอดประวัติศาสตร์ ในที่สุดเชิญชวนให้เราอย่าถือว่าอัตลักษณ์ของกลุ่ม “ผู้หญิง” เป็นจุดเริ่มต้นของความคิดสตรีนิยม แต่ให้มองว่าเป็น “พื้นที่ประชันขันแข่ง”¹⁶ เพศภาวะผลิตความหมาย ก่อร่างสร้างการรับรู้ทั้งที่เป็นรูปธรรมและเชิงสัญลักษณ์ และจัดระเบียบของชีวิตทางสังคมทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ สก็อตต์จึงเสนอให้ตั้งคำถามถึงการใช้หมวดหมู่ที่ชัดเจน เช่น “ผู้หญิง” และ “ผู้ชาย” “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” ในการผลิตเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ การกำหนดเพศภาวะ เนื่องจากพวกเขาอ้างถึง “ธรรมชาติ” สร้างความชอบธรรมไม่เพียงลำดับชั้นระหว่างชายและหญิงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงลำดับชั้นทางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของชนชั้น เชื้อชาติ หรือเพศวิถีด้วย การทำให้สตรีตกเป็นอาณานิคมของปัจเจกชนหรือคนงานเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการครอบงำของตน การทำให้นักสตรีนิยมที่ปะทะต่อสู้เป็นลักษณะแบบชายเพื่อสื่อถึงการฝ่าฝืนของเธอกับกระบวนการเชิงวาทกรรม ที่ทำให้เราสามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ว่า “การเมืองสร้างเพศภาวะและเพศภาวะสร้างการเมือง” อย่างไร

การแปลบทความนี้เป็นภาษาฝรั่งเศสมีประโยชน์ในการแนะนำนักคิดเชิงวิเคราะห์ของเพศภาวะในฝรั่งเศส ในช่วงเวลาเมื่อการศึกษาสตรีนิยมยังคงต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสถาบันการศึกษา¹⁷ ความคิดรวบยอดของสก็อตต์ถือเป็นก้าวกระโดดเชิงคุณภาพและชี้ขาดในแวดวงมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในสาขาประวัติศาสตร์ ในขณะที่มีการต่อต้านกรอบการวิเคราะห์ที่เน้นปฐภูมิกษณะและสัญลักษณ์เป็นหลัก ซึ่งเป็นราคาที่ต้องจ่ายของการครอบงำต้องจ่าย และในขณะที่หลายคนลังเลที่จะยอมรับสูตรมนทัศน์ว่าด้วยเพศภาวะที่ดูเป็นกลางมากกว่า “ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างเพศ” หรือ “ความแตกต่างระหว่างเพศ” หมวดหมู่วิเคราะห์และคำจำกัดความที่ใช้โดยนักวิชาการหญิงชาวฝรั่งเศสส่วนใหญ่ในเวลานั้น ยังคงมีประเด็นที่เหมือนกันกับที่เสนอโดย

สก็อตต์ ตัวอย่างเช่น คริสติน เดลฟี (Christine Delphy) หนึ่งในนักทฤษฎีหลักเกี่ยวกับสตรีนิยมวัตุนิยม ได้พัฒนาความเข้าใจทางเลือกเรื่องเพศภาวะ ที่เกือบจะพร้อมๆ กัน โดยนิยามโมนัทส์นั๊วว่าเป็นความสัมพันธ์ทางสังคมที่แบ่งเพศทั้งสองเป็น “ชนชั้น” ที่เป็นปฏิปักษ์กัน¹⁸ ห่างไกลจากความเห็นต่างที่เป็นปัญหาส่งสัญญาณภายในสาขาสตรีศึกษา ความตึงเครียดเหล่านี้ในสูตรและความคิดรวบยอดว่าด้วยเพศภาวะ สำหรับสก็อตต์แล้ว เป็นตัวแทนของจุดประสงค์ที่แท้จริงของการตั้งคำถามของสตรีนิยม “การอุทธรณ์อย่างต่อเนื่อง” ของมันอยู่ใน “การปฏิเสธที่จะรองรับสถานะที่เป็นอยู่ของมัน”¹⁹

อย่างไรก็ตาม สก็อตต์ยังต้องทำประวัติศาสตร์ของผู้หญิงและเพศภาวะไม่มั่นคงให้จบสิ้น เมื่อไม่นานมานี้ จิตวิเคราะห์มีบทบาทสำคัญต่อความคิดของเธอ เธอสนใจโมนัทส์นั๊วว่าด้วยแฟนตาซีเป็นพิเศษ โดยใช้โมนัทส์นั๊วต่อยอดจากทฤษฎีการสร้างตัวตนของฟรอยด์ (Freud) ด้วยการเน้นย้ำถึงความซับซ้อนและความตึงเครียดที่เป็นองค์ประกอบที่เล่นเป็นปัจเจกชน ผ่านกระบวนการของการระบุว่าเป็นชายหรือหญิง จิตวิเคราะห์เปลี่ยนความเป็นชายและความเป็นหญิงให้กลายเป็นปัญหาที่ยุ่งเหยิงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สก็อตต์เห็นว่าในจิตวิเคราะห์ โอกาสในการตรวจสอบจินตภาพและแรงปรารถนาที่ทำงานในการประกอบสร้างขบวนการสตรีนิยมและอัตลักษณ์ทางการเมืองของพวกเขา ด้วยแนวคิดของ “เสียงสะท้อนแฟนตาซี” ซึ่งเธอให้คำจำกัดความว่าเป็นเสียงสะท้อนตลอดประวัติศาสตร์ของแฟนตาซีของ “การนิยามตัวตนที่เห็นอกเห็นใจ” เธอพยายามที่จะระบุตรรกะแบบไร้สำนึกที่ทำงานในการประกอบสร้างหมวดหมู่ “ผู้หญิง” ว่าเป็น “ความเป็นส่วนรวมของสตรีนิยม”²⁰ จากความคิดของนักปรัชญา จูดิธ บัตเลอร์ (Judith Butler) สก็อตต์มองประวัติศาสตร์ของเพศภาวะว่าเป็นวัตถุของความวิตกกังวล ความไม่แน่นอน และความเห็นต่างเพื่อตรวจสอบความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะรักษาขอบเขตที่เปลี่ยนแปลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ระหว่างชายและหญิงที่แผ่ซ่านไปทั่วสังคม²¹

ความท้าทายของสตรีนิยมเชิงวิพากษ์ต่อลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐ

สก็อตต์เจริญรอยตามฟูโก้ เรียกร้องให้มีการเขียนประวัติศาสตร์ที่จะดำเนินการเพื่อเปิดเผยบรรทัดฐานโดยนัยและยังมีโครงสร้างที่สนับสนุนความเชื่อมั่นทางสังคมและการเมืองของเรา โดยท้าทายหมวดหมู่ของความแตกต่าง ในขณะที่เพศภาวะเป็นจุดเริ่มต้นที่เธอชอบมานานแล้ว สก็อตต์ยังได้กล่าวถึงเชื้อชาติ ชนชั้น สัญชาติ และเพศวิถีในผลงานของเธอเพื่อกำหนดลำดับขั้นของการครอบงำ ด้วยเหตุนี้ เธอจึงตั้งเป้าหมายที่จะให้ความกระจ่าง

เกี่ยวกับความย้อนแย้งของความเป็นสากลที่ส่งเสริมโดยลัทธิสาธารณรัฐฝรั่งเศส ตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1990 ถึงปลายทศวรรษ 2000 จากเรื่อง เฉพาะความขัดแย้งที่จะนำเสนอ: นักสตรีนิยมฝรั่งเศสและสิทธิของมนุษย์ สู่ ความเท่าเทียมกัน: ความเสมอภาคทางเพศและวิกฤตของลัทธิสากลนิยมฝรั่งเศส ไปจนถึง การเมืองของผ้าคลุมหน้า งานของสก๊อตต์ได้นำเสนอการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ว่า ตัวแบบสาธารณรัฐฝรั่งเศส ในนามของลัทธิสากลนิยมนั้น กีดกันให้ความต้องการของนักสตรีนิยมไปอยู่ชายขอบ เช่นเดียวกับชนกลุ่มน้อยทางเพศและเชื้อชาติ

ในหนังสือของเธอในปี ค.ศ. 1998 เรื่อง เฉพาะความขัดแย้งที่จะนำเสนอ: นักสตรีนิยมฝรั่งเศสและสิทธิของมนุษย์ สก๊อตต์เปิดโปงและวิเคราะห์ความย้อนแย้งซึ่งจัดโครงสร้างประวัติศาสตร์สตรีนิยมในฝรั่งเศสตั้งแต่ช่วงเวลาของการปฏิวัติฝรั่งเศสเป็นต้นมา ความย้อนแย้งนี้เป็นผลมาจากสองลัทธิสากลนิยมที่ลักลั่นกัน ซึ่งอยู่ร่วมกันในวาทกรรมสาธารณรัฐ นั่นคือ ลัทธิปัจเจกชนนิยมเชิงนามธรรม และลัทธิสากลนิยมว่าด้วยความแตกต่างทางเพศ ปฏิบัติการทางวาทกรรมที่ก่อให้เกิดลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐในช่วงการปฏิวัติฝรั่งเศส พร้อมกันนั้นมีการอ้างอิงถึงความแตกต่าง “โดยธรรมชาติ” ระหว่างเพศร่วมอยู่ด้วย เพื่อที่จะแสดงความถูกต้องในการกีดกันผู้หญิงออกจากความเป็นพลเมืองทางการเมือง ลัทธิสากลนิยมว่าด้วยความแตกต่างทางเพศจึงได้รับชัยชนะเหนือลัทธิสากลนิยมของปัจเจกชนนิยมเชิงนามธรรม และดังนั้น ในการช่วยทำให้เกิดสตรีนิยมและตำแหน่งแห่งที่ที่ย้อนแย้งภายในปริมนทลการเมือง สก๊อตต์อ่านประวัติศาสตร์ของสตรีนิยมแตกต่างออกไป และมองมันในแง่ของ “กระบวนการทางวาทกรรม ... ที่ผลิตรองค์ประธานทางการเมือง ซึ่งสร้างเองขึ้น ... ให้เป็นไปได้”²² เธอแสดงให้เห็นว่าความย้อนแย้งของสตรีนิยมแฝงอยู่ในวาทกรรมคู่สาธารณรัฐที่บีบบังคับให้องค์ประธานทางการเมืองเหล่านี้ต้องต่อสู้ในฐานะผู้หญิง—และดังนั้นจึงต้องรวมตัวกันเป็นขบวนการเคลื่อนไหวสตรีนิยม—เพื่อสิทธิที่จะไม่ถูกถือว่าเป็นผู้หญิง—และด้วยเหตุนี้จึงจะได้รับสิทธิเช่นเดียวกับผู้ชาย

ใน ความเท่าเทียมกัน: ความเสมอภาคทางเพศและวิกฤตของลัทธิสากลนิยมฝรั่งเศส ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2005 สก๊อตต์เปลี่ยนความสนใจของเธอไปยังยุคสมัยปัจจุบัน โดยสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ที่ยากลำบากระหว่างความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนและความเป็นสากลของความแตกต่างทางเพศ บทใหม่ในประวัติศาสตร์สตรีนิยมฝรั่งเศสของเธอ ความเท่าเทียมกัน ศึกษาว่าแนวคิดเรื่องความเสมอภาคถูกนำมาใช้อย่างไร ในบริบทที่กว้างขึ้นของวิกฤตการเป็นตัวแทนทางการเมือง ที่ริเริ่มโดยประเด็นสิทธิในการออกเสียงของผู้อพยพในทศวรรษ 1980 จากนั้นในการถกเถียงเกี่ยวกับการยอมรับสิทธิในคู่ชีวิต

ของครอบครัวคูร์กเกย์ ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า สนธิสัญญาความเป็นปึกแผ่นของพลเรือน (PaCS) ในภาษาฝรั่งเศส เธอพัฒนาการวิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับข้อโต้แย้งทางทฤษฎีที่สนับสนุน ความเท่าเทียมกัน ตลอดจนการถกเถียงเกี่ยวกับความต้องการนี้ ตามที่เธอกล่าว การปรับความคิดรวบยอดใหม่โดยนักทฤษฎีของ ความเท่าเทียมกัน ของปัจเจกชนเชิงนามธรรมว่าเป็นเพศ—ชายหรือหญิง—เป็นความพยายามที่จะกำหนดรูปแบบลัทธิสากลนิยมใหม่และเสนอคำตอบที่เป็นไปได้สำหรับ “สถานะที่กั้นไม่เข้าคายนี้ออกของความแตกต่าง”

กระบวนการเหยียดเชื้อชาติ ชนชั้น และเพศวิถีเป็นการกำหนดปัจเจกที่ลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐสร้างทำเป็นเพิกเฉยหรือกดเอาไว้ ใน การเมืองของผ้าคลุมหน้า หนึ่งในหนังสือไม่กี่เล่มที่เขียนโดยสก็อตต์ ซึ่งไม่ได้รับการแปลเป็นภาษาฝรั่งเศส เธอได้กล่าวถึงประเด็นการเลือกปฏิบัติที่ประสบโดยผู้คนที่มิถูกมองเป็นผู้ชายในฝรั่งเศส โดยพิจารณาจากกฎหมายปี ค.ศ. 2004 ที่ห้ามการสวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาที่ “สะดุดตา” ในโรงเรียนฝรั่งเศส เธอเน้นว่าการถกเถียงเกี่ยวกับผ้าคลุมศีรษะมีกรอบทั้งในแง่เชื้อชาติและเพศอย่างไร แม้ว่าในทางทฤษฎีจะเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับฆราวาสนิยม แต่วาทกรรมที่แฝงอยู่ข้างใต้เน้นมุ่งเป้าไปที่การตีตราชาวมุสลิม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรชาวอาหรับในฝรั่งเศส และมุ่งเป้าไปที่ผู้หญิงเป็นสำคัญอันดับแรกสุด—และการแสดงเรือนร่างของพวกเขาที่ “สะดุดตา” ความพยายามที่จะพรรณนาให้ผ้าคลุมศีรษะเป็นสัญลักษณ์ของการกดขี่สตรีมุสลิม “ผู้นั้น” สำหรับสก็อตต์แล้ว การแสดงออกถึงชาตินิยมทางเพศที่ซึ่งความเป็นฆราวาสนิยมและเสรีภาพทางเพศกลายเป็นความหมายเดียวกัน ในวาทกรรมที่กล่าวโทษชาวมุสลิมว่าเป็นความล้มเหลวของการผสมกลมกลืนแบบสาธารณรัฐ “เพศวิถีเป็นมาตรวัดความแตกต่างความห่างที่ชาวมุสลิมต้องข้ามหากพวกเขาต้องการเป็นชาวฝรั่งเศสโดยสมบูรณ์”²³

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ในโอกาสของการประชุมวิชาการครั้งที่สองในหัวข้อ “คิดเกี่ยวกับการปลดปล่อย” (Penser l'émancipation) ซึ่งจัดโดย Université Paris-Ouest Nanterre ในเดือนกุมภาพันธ์ 2014 สก็อตต์ได้อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นที่สำรวจในการเมืองของผ้าคลุมหน้า โดยเสนอวงศาวทยาของการใช้การเหยียดผิวในการปลดปล่อยทางเพศในช่วงสองสามทศวรรษที่ผ่านมา ในความพยายามที่จะกีดกันชาวมุสลิม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อปฏิเสธพวกเขาใน “สิทธิในการมีสิทธิ”²⁴ เธอเรียกร้องให้ความสนใจไปที่การเปลี่ยนรูปในปัจจุบันของลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐ ซึ่งปัจจุบันเข้ามาแทนที่ความเสมอภาคของปัจเจกชนที่ต้นตอทางด้านเพศ ในพื้นที่ของการเรียกร้องก่อนหน้านี้เพื่อความเสมอภาคระหว่างปัจเจกชนเชิงนามธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่ง สถานะที่กั้นไม่เข้าคายนี้ออก

ไม่มากที่เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศต่าง ๆ เท่ากับที่มันเป็นความแตกต่างระหว่าง เพศวิถีต่าง ๆ ในขณะที่สก็อตต์ปกป้องลักษณะทางเพศที่จำเป็นของระบอบประชาธิปไตย นั้นคือ ลักษณะการบูรณาการพหุลักษณะของปฏิบัติการทางเพศ อย่างไรก็ตาม เธอเสนอว่า ลัทธิฟูนิยมนี้ถูกใช้เป็นข้ออ้างสำหรับการตีตราประชากรที่ถูกครอบงำ ซึ่งพยายามเสาะแสวงหาที่จะได้รับการยอมรับว่าเป็นสมาชิกเต็มขั้นของรัฐ-ชาติยุโรปตะวันตกที่พวกเขา พำนักอาศัยอยู่ถาวร

เนื่องจากสก็อตต์ยกระดับมายาคติร่วมสมัยของลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐ สตรีนิยมเชิงวิพากษ์ของเธอและการเข้าไปพัวพันในการถกเถียงในที่สาธารณะเป็นโอกาส ให้ถูกโจมตีอย่างรุนแรงในบางครั้ง โดยกลุ่มชนชั้นปัญญาชนชาวฝรั่งเศสที่มองว่างานของเธอเป็นผลผลิตของ “เสียงดัง” และลัทธิสุดโต่งที่ “ฉุนเฉียว” ตามแบบฉบับของสตรีนิยม “สไตล์อเมริกัน” (à l'américaine) ฝ่ายตรงข้ามนี้โดดเด่นที่สุดในช่วงเรื่องอื้อฉาวของ สเตราส์-คาคห์นในปี ค.ศ. 2011 การประณามวิธีที่นักการเมืองและนักข่าวชาวฝรั่งเศส พยายามมองข้ามข้อกล่าวหาเรื่องการข่มขืนที่ยื่นต่อโดมินิก สเตราส์-คาคห์น หัวหน้ากองทุน การเงินระหว่างประเทศ (โดยเฉพาะนักข่าวคนหนึ่งจากไปแล้ว ทราบเท่าที่ซึ่งระบุลักษณะ เหตุการณ์ว่าเป็นเพียง “การบังคับร่วมเพศกับสาวใช้” และเป็นสิทธิพิเศษของชนชั้นนำที่มีเสรีภาพ) สก็อตต์วิจารณ์ “ทฤษฎีฝรั่งเศสว่าด้วยการยั่ววน” ที่ปฏิเสธความสัมพันธ์เชิง อำนาจที่ทำงานในเพศวิถี²⁵ ส่วนความคิดเห็นของเธอในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ ที่ได้รับการวิจารณ์อย่างแหลมคมจาก ไอรีน เธอีย์ (Irene Théry) โมนา โอซูฟ (Mona Ozouf) โคลด์ ฮาบิบ (Claude Habib) และ ฟิลิปป์ เรย์เนาต์ (Philippe Raynaud) ผู้ซึ่งปกป้อง สตรีนิยมแบบ “สไตล์ฝรั่งเศส” (à la française) โน้มหน้าใจ “สิทธิเท่าเทียมกันระหว่าง เพศและความสุขที่ไม่สมมาตรของการยั่ววน”²⁶ แทน การสนับสนุนที่สก็อตต์ได้รับจาก นักปรัชญา นักสังคมวิทยา และนักรัฐศาสตร์ชั้นนำของฝรั่งเศสในสาขาเพศภาวะศึกษา ไม่อนุญาตให้ความขัดแย้งนี้กลายเป็นการแบ่งแยกระหว่างฝรั่งเศส-อเมริกันอย่างง่ายดาย²⁷ ในสายตาของผู้สนับสนุนเธอ มันเป็นมากกว่าคำถามของฝ่ายตรงข้ามระหว่างสตรีนิยม เชิงวิพากษ์กับสตรีนิยมอนุรักษ์นิยมที่เปิดเผยในช่วงเวลาของกระบวนการการเมืองทางเพศ วิธีคิดแบบวิเวนดี (modus vivendi) ระหว่างเพศในฝรั่งเศสเป็นแนวป้องกันเชิงอุดมการณ์ที่ ยกระดับนามธรรมของคำถามว่าด้วยเพศวิถีจากการครอบงำของชายแบบรักต่างเพศ และที่นี้ เช่นเดียวกับที่อื่น ๆ นักประวัติศาสตร์ในการที่สก็อตต์มีปฏิกริยาตอบปัจจุบันโดยเสนอวิธีที่ จะรื้อถอนโครงสร้างวาทกรรมทางประวัติศาสตร์ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส และเปิดเผยความ ไม่เสมอภาคที่พวกเขาสามารถอ้างความชอบธรรมในความสัมพันธ์ระหว่างเพศหรือในความ

สัมพันธ์ของเชื้อชาติหรือเพศวิถี

“สตรีนิยมจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อเป็นอิสระและมีลักษณะวิพากษ์” ซูซานน์ เบลส (Suzanne Blaise) นักสตรีนิยมแนวปฏิบัติเขียนไว้ในปี ค.ศ. 1975²⁸ โดยใช้เพศภาวะเป็นเครื่องมือถาวรในการเปิดเผยความไม่เท่าเทียมกัน งานของสก็อตต์สามารถโน้มน้าวใจได้ในไม่ช้าว่าสิ่งที่กล่าวอ้าง ในขณะที่งานของเธอและวิธีวิทยาแบบรื้อถอนโครงสร้างที่เธอชื่นชอบในบางครั้งมักจะวางเพศภาวะไว้ข้างทฤษฎีวิพากษ์มากกว่าด้านปฏิบัติการเชิงประวัติศาสตร์ ความจริงก็คือการสะท้อนของเธอต่อโมนีตันและความย้อนแย้งของลัทธิสากลนิยมแบบสาธารณรัฐ ยังคงถูกลากเข้ามาอย่างต่อเนื่องและนำกลับมาทำงานใหม่ในมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เหนือสิ่งอื่นใดในสาขาประวัติศาสตร์

ไคลด์ พลมอซิลล์ เป็นผู้ช่วยหลังปริญญาเอกที่ Institut d’Histoire de la Révolution Française และที่ Institut d’Histoire Moderne et Contemporaine (Université Panthéon-Sorbonne/Ecole Normale Supérieure) งานวิจัยของเธอมุ่งไปที่พนักงานบริการในเมืองในยุคสมัยใหม่และสมัยใหม่ช่วงเริ่มต้น บทความนี้ปรากฏครั้งแรกในภาษาฝรั่งเศสใน *La Vie des idées* (June 17, 2014) เอื้ออำนวยแปลโดย แพทริก บราวน์ (Patrick Brown), ผู้ช่วยนักวิชาการที่ Institute for Advanced Study

ต้นฉบับได้รับอนุญาตจัดพิมพ์เป็นภาษาไทยจาก Lee Sandberg ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร Institute for Advanced Study, Princeton, NJ วันจันทร์ที่ 13 มีนาคม 2565 เวลา 10.48 น.

¹ Michel Foucault, “What Is Critique?” *The Politics of Truth* (Semiotext(e), 2007), 47.

² Joan W. Scott, “History-writing as Critique,” *Manifestos for History*, ed. Keith Jenkins, Sue Morgan, and Alun Munslow (Routledge, 2007), 19–38.

³ Among other publications of hers that have been translated into French: Judith Butler, Éric Fassin, and Joan W. Scott, “Pour ne pas en finir avec le ‘genre,’” *Sociétés & Représentations* 24 (2007): 285–306; Joan W. Scott, “Ce que la gender history veut dire,” *Pensées critiques: dix itinéraires de la revue Mouvements*, 1998–2008 (La Découverte, 2008), 29–47; Joan W. Scott, “Fantasmes du millénaire: le futur du

- ‘genre’ au XXIe siècle,” *Clio: Femmes, Genre, Histoire* 32 (2010): 89–117; Joan W. Scott, *De l’utilité du genre* (Fayard, 2012).
- ⁴ Joan W. Scott, “Feminism’s History,” *Journal of Women’s History* 16 (Summer 2004): 12.
- ⁵ Joan W. Scott, *The Glassworkers of Carmaux: French Craftsmen and Political Action in a Nineteenth-century City* (Harvard University Press, 1974).
- ⁶ Joan W. Scott, *Gender and the Politics of History*, rev. ed. (Columbia University Press, 1999), 76.
- ⁷ Joan W. Scott, “Feminism’s History,” *Journal of Women’s History* 16 (Summer 2004): 21.
- ⁸ Gayle Rubin, “The Traffic in Women: Notes on the Political Economy of Sex,” *Toward an Anthropology of Women*, ed. Rayna R. Reiter (Monthly Review Press, 1975), 157–210; Natalie Zemon Davis, “‘Women’s History’ in Transition: The European Case,” *Feminist Studies* 3 (Spring–Summer 1976): 83–103.
- ⁹ François Cusset, *French theory: Foucault, Derrida, Deleuze & Cie et les mutations de la vie intellectuelle aux États-Unis* (La Découverte, 2003).
- ¹⁰ Joan W. Scott, *Gender and the Politics of History*, rev. ed. (Columbia University Press, 1999), 139–167.
- ¹¹ Louise A. Tilly, “Gender, Women’s History, and Social History,” *Social Science History* 13 (1989): 451–53.
- ¹² Éric Fassin, “L’Empire du genre,” *Le sexe politique: genre et sexualité au miroir transatlantique* (Éditions de l’École des hautes études en sciences sociales, 2009), 376.
- ¹³ Ann Oakley, *Sex, Gender, and Society* (Maurice Temple Smith, Ltd., 1972).
- ¹⁴ Joan W. Scott, “Gender: A Useful Category of Historical Analysis,” *The American Historical Review* 91 (December 1986): 1053–75.
- ¹⁵ *Ibid.*, 1067–69.
- ¹⁶ Denise Riley, “Am I That Name?: Feminism and the Category of ‘Women’ in History” (University of Minnesota Press, 1988).

- ¹⁷ Joan W. Scott, "Genre: Une catégorie utile d'analyse historique," trans. Eleni Varikas, *Cahiers du GRIF* 37–38 (1988): 125–53. The same year, the women's history group at the Centre de Recherches Historiques (Center for Historical Research) produced a theoretical paper discussing a more interpretative history and the reintroduction of the political dimension in thoughts surrounding masculine and feminine. Danièle Voldman, Pierrette Pézerat, Yannick Ripa, Pauline Schmitt-Pantel, Geneviève Fraisse, Rose-Marie Lagrave, Christiane Klapisch-Zuber, Cécile Dauphin, Arlette Farge, and Michelle Perrot, "Culture et pouvoir des femmes: essai d'historiographie," *Annales. Économies, Sociétés, Civilisations* 41 (1986): 271–93.
- ¹⁸ Her articles from the early 1990s have since been republished in two volumes, Christine Delphy, *L'ennemi principal* (Éditions Syllepse, 2013).
- ¹⁹ Joan W. Scott, "Millennial Fantasies: The Future of Gender in the 21st Century," *Gender: Die Tücken einer Kategorie. Joan W. Scott, Geschichte und Politik—Beiträge zum Symposium anlässlich der Verleihung des Hans-Sigrist-Preises 1999 der Universität Bern an Joan W. Scott, ed. Claudia Honegger and Caroline Arni* (Chronos Verlag, 2001).
- ²⁰ Joan W. Scott, "Fantasy Echo: History and the Construction of Identity," *Critical Inquiry* 27 (Winter 2001): 284–304.
- ²¹ Judith Butler, *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity* (Routledge, 2007).
- ²² Joan W. Scott, *Only Paradoxes to Offer: French Feminists and the Rights of Man* (Harvard University Press, 1996), 16.
- ²³ Joan W. Scott, *The Politics of the Veil* (Princeton University Press, 2007), 166.
- ²⁴ Her talk can be found on the online journal *Contretemps*. Joan W. Scott, "Émancipation et égalité: une généalogie critique," *Contretemps*, 2014: <www.contretemps.eu/interventions/%C3%A9mancipation-%C3%A9galit%C3%A9-g%...>;

²⁵ “Trousser les soubrettes,” an old French sexist expression referring to the act of having forced sex with maids, were the words Jean-François Kahn, founder of *Marianne*, used on May 18, 2011, to describe the incident before apologizing several weeks later. Joan W. Scott, “Feminism? A Foreign Import,” *New York Times*, May 20, 2011.

²⁶ Irène Théry, “Un féminisme à la française,” *Le Monde*, May 28, 2011.

²⁷ Joan W. Scott, “La réponse de Joan Scott,” *Libération*, June 22, 2011; Didier Eribon, “Féminisme à la française, ça n’existe pas,” *Libération*, June 30, 2011; See also Mathieu Trachman and Laure Bereni, “Genre: état des lieux,” *La Vie des idées*, 2011: <www.laviedesidees.fr/Genre-etat-des-lieux.html>.

²⁸ The article first appeared in activist journals in 1975. It has recently been republished: Suzanne Blaise, “Reflexions sur le féminisme ou pour un féminisme critique,” *Genre, sexualité & société* 3 (2010): <<http://gss.revues.org/1405>>.